

[Holger Eriksen.]

I Hjørring amt var der ikke færre end 30, som havde over de 30 i grundskyldpromille. Der var ingen af disse 30, der havde socialdemokratisk flertal. Højest lå Rubjerg-Mårup med 64,52, dér har socialdemokraterne 1 kommunalrådsmedlem af 7. Så kommer Jetsmark med 49,25, dér har socialdemokraterne 3 af 7; og endelig var der Råbjerg med 49,2, dér har socialdemokraterne 1 af 9.

Jeg har ikke fremført disse tal, for at de skal tjene som bevis for en påstand om, at man har den høje grundskyldpromille, fordi der er et venstreflertal i disse kommuner. Alt, hvad jeg har villet vise, er, at de erfarne kommunalmænd, ganske uden hensyn til at de er venstremænd, fastsætter den grundskyldpromille, som de finder forsvarelig. Det er dette, man fra venstres side nu ønsker at gøre indgreb i.

Jeg har også været ude for den påstand, at man i de kommuner, hvor landbrugerne er i mindretal, fastsætter urimeligt høje grundskyldpromiller. Her har jeg måttet holde mig til det område, hvor jeg er bedst kendt, nemlig til Århus amt. Her er grundskyldpromillen i kommuner af denne karakter følgende: i Åby 12, i Beder-Malling 26,80, i Brabrand 22,20, i Holme-Tranbjerg 16,84, i Odder 21,20, i Vejlbjerg-Risskov 17,20, i Viby 14,40 og i Vitten-Haldum 34. Med undtagelse af den sidstnævnte, hvor socialdemokraterne har 4 af 9 kommunalrådsmedlemmer, ligger grundskyldpromillen, som man ser, betydeligt under den, man har i Århus købstad, og den er langt mindre end gennemsnittet for kommuner, der er rene landkommuner. Jeg kan tilføje, at de to kommuner, der har haft et sikkert socialdemokratisk flertal i en menneskealder, Viby og Åby, har det laveste udskrivningsforhold, nemlig 10 på grundejendom og 90 på indkomst. Heller ikke denne påstand kan derfor holde for en nærmere prøvelse.

Ændringsforslag nr. 9, jfr. nr. 8, vedrører en dækningsafgift for industriejendomme. Det betyder ingenlunde, at man, om jeg så må sige, afskaffer bygnings skylden gennem fordøren og så smugler den ind igen gennem bagdøren. Baggrunden for dette ændringsforslag er simpelt hen den omstændighed, at industribygninger, der jo ikke medfører

øgede personindkomstskatter for kommunerne, påfører dem en række direkte udgifter — sideordnede naturligvis med andre bygninger. Dette gælder f. eks. brandvæsenet. Det er fortalt mig, at Københavns brandvæsen har fået meget store ekstraudgifter i anledning af, at man har opført SAS-hotellet, fordi brandvæsenet nu måtte have materiel, der kunne nå til den øverste etage. Der kan være tale om parkeringspladser, gadeanlæg, gadegennemrydninger, gadeudvidelser, gadernes vedligeholdelse, belysning og renholdelse o. s. v. — udgifter, som ganske naturligt må knytte sig til bygningerne og ikke til grundværdierne. På dette punkt er det så, man nu foreslår at der kan betales en afgift, som må stå i meget nøje forhold til de påviselige udgifter af denne art, og som ikke kan overstige 5 promille. I tilfælde, hvor man i forvejen har betalt bygnings skyld eller skyld af forskelsværdien af ejendommene, fastsættes dermed, at den ikke kan dale under de 5 promille, for så vidt kommunen bestemmer, at en sådan 5 promille regel skal være gældende og den godkendes af indenrigsministeriet; det er jo ministeriet, der skal undersøge, om der virkelig er udgifter, der svarer til denne udskrivning.

Det er ikke noget, der specielt har betydning for købstæderne; det betyder mindst lige så meget for landkommuner, hvor industriforetagender efterhånden skyder op. Jeg kan oplyse, at vi har haft en henvendelse fra Munkebo kommune, hvor det nye Lindøværft er bygget. Denne kommune er kommet i ganske forfærdelige vanskeligheder, dels fordi amtsrådet brugte eller misbrugte sin magt til at nedsætte udskrivningen på fast ejendom, men naturligvis også fordi en sådan pludselig udvikling må medføre meget store investeringsomkostninger. Nu havde denne henvendelse for så vidt ikke noget med det foreliggende lovforslag at gøre, men det er klart, at gennemførelsen af denne 5 promille afgift vil bidrage til at forbedre denne kommunes økonomi i den kommende tid, ligesom den vil gøre det for andre kommuner, der kommer ud for en tilsvarende situation.

Det tredje ændringsforslag, jeg vil omtale, er nr. 10, der går ud på, at hvis ejeren af en landejendom ikke bor i den pågældende kommune, så skal der af denne ejendom